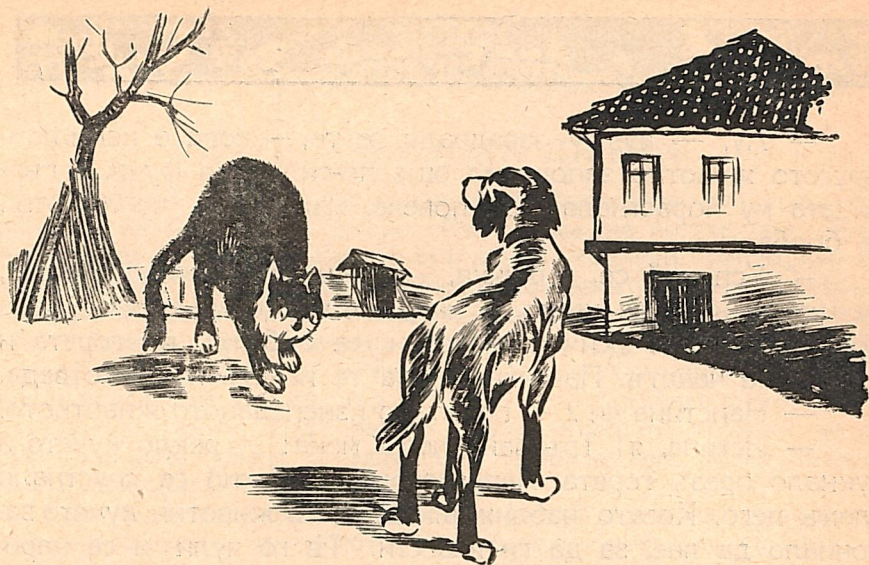

ЗАЩО КУЧЕТО И КОТКАТА СЕ МРАЗЯТЪ

Народна приказка

Това се случило огдавна, много отдавна, когато животните още не били опитомени отъ човѣка. Живѣели изъ горитѣ, както и днесъ нѣкои живѣятъ. Често се срѣщали едно съ друго. Понѣкога силнитѣ нападали слабитѣ и ги изяждали. Ето защо, всѣко трѣбвало да се пази отъ по-силнитѣ и да се крие. По едно време имъ омръзналъ този несигуренъ животъ и нѣкои отъ животнитѣ свикали останалитѣ на събрание да се опознаятъ и да се помиратъ за въ бждеще. Въ означения день по-смѣлитѣ животни се отзовали на поканата. Отишли на опредѣленото мѣсто. Поогледали се и всички видѣли, че липсва едно отъ най-голѣмитѣ животни — камилата. А искали на всѣка цена да я видятъ. Паднало се на кучето да отиде, да я потърси и доведе.

— Добре, — съгласило се то, — но какъ ще я намѣря, като не я познавамъ?

— Ще я познаешъ, — рекли му другитѣ животни — по гърбицата ще я познаешъ.

Тръгнало кучето изъ гората и разпитвало другитѣ животни за камилата. По едно време излѣзло на една полянка. Срещу него се изправило едно малко сиво животно и започнало да мяука. Кучето го изгледало по-внимателно и, за голѣма радостъ, видѣло гърбицата на непознатото животно.